

אילו בא נפוליון בונפרט לערוך מרוץ-תלאה של אופנועים, ספק אם היה מוצא לו מקום אידיאלי ותר מאשר הרגפוליון של רמת-גן. נקיקים נסתרים, שבילים מפותלים ומורדות תלולים הגדילו את זיכוייו של כל אחד מ-14 משתתפי התחרות השנתית על גביע שועלי-שמשון, לשבר את מפרקתו (ראה 'קוראים').

חיים במזל. לאחר שעה של אימונים על מסלול מיוחד, נשתתק סרטור המנועים ורעש ניסויי הבלמים ושלמה בסברודה, המארגן הטכני בן ה-41 של התחרות כינס את המשתתפים לעריכת היכרות בינם לבין מסלול-המרוץ. המתחרים שהעמידו פני גיבורים למראה מעלה הזנבות הבוערים, גיא הסביבון הפתחל וקיר המוות. עיקמו את פניהם, פה אחר, משעמדו נוכח מורד הבלהות. מסיים המרוץ. אל המורד הובילה מדרגת-הר צרה כלעאה האפורה והזקנה שרבעה עליה. אמר אחד המשתתפים: "זה גלוי במזל אם נישאר בחיים." התחם שני: "מי שיצא יקבל גם נשיקה ממלכת היופי (מיכל הראל)", שישיבה אותה שעה הבושת מצנפת תכולה, יפה מתמיד, ליד שולחן הנשיאות, שלחה מבטים אל נקודת-המוקד של עדשת מצלמת הקולנוע של קולנוי-גבע, אשר קלטה רשמים נעים במרחב המטרטר.

פצע בורוע. שבע דקות לפני השעה שתיים, הזמן שנקבע לזינוק, גזר עורך העולם הזה את סרט המשי שנמתח לאורך ריכוז האופנועים (גרם בכך להתמרמרות הנוכחים שטענו ש-הדיקנות עוברת כל גבול), וזלמן רוטר, מכוואי אופנועים ותיק, זינק הראשון ממקומו ולאחריו יצאו בהבדלי זמן של שלוש דקות שאר המשתתפים.

זלמן שהגיע אל קצה מורד הבלהות, עם הונטיל ברוך, הוכיח בכך ליתר, שהמסלול כולו הוא בריביוע. כאשר מישו חיוה את דעתו שמה שחסר להשלמת תמונת המרוץ, הוא אדם פצוע, נשמעה לפתע צעקה נרגשת של אשה, אשר קודם לכן סיפרה לכולם שעוד לפני עשרים שנה נסעה רכובה על-גבי אופנוע מפריס לריבירה הצרפתית. היא צעקה: "מגן-דוד, איש אחד כמעט נהרג." ההרוג (כמעט): המארגן הטכני שלמה בסברודה, שהצליח להגיע עם אופנועו עד פסגת מעלה לחי החמור, התרומם מעל מושבו כדי לעבור את הפיסגה, איבד את השליטה על האופנוע ופצע את זרועו בנוסיון למנוע התנגשות בבוטים הרבים. פצעו: חתך עמוק מתחת לעורק המרפק, שגרם לשתף-דם. משנעצר השטף, הודיע שלמה חגיגית: "אמשיך בתחרות ויהי מה", נתמלא חימה כאשר נשלח לתל-אביב, לקבלת עזרה ראשונה.

נשיקה בפומבי. בינתים נודעו תוצאות המרוץ: מדלית זהב נענדה על אפודתו הלבנה של יהודה ענן, אופנוען בעל-ותק גלגלי בן עשר שנים, ומתברר כי ספר האופנוע, אשר לא שכח לתבוע את גביע שועלי-שמשון מידה של מיכל הראל. הסיבה העיקרית: אשתו מרים, שנכחה בתחרות, הסכימה (לאחר שידולים) להרשות לו "לחטוף נשיקה קלה" ממלכת היופי. אך, יהודה שהושיט את לחייו, אוכזב: המלכה אינה מתנשקת פומבית.

מלכה על עקבים. מיכל הראל, מ מארגניו שהובילוה (בנעליים בעלות עק מ היא סירבה להאמין שהמתחרים יגלו א ומורדות מסוכנים מבלי להסתייע בהוו עוררו חששות בלב מלכת היופי: מה אל בין השיחים? התשובה שהרגיעה

מספר בישימוז. אברהם קוריקמן שהשתתף במרוץ האופנועים על גביע שועלי-שמשון אשת-קד, לא פסח על התחרות גם השנה, הביא את אופנועו הישן שגרם לו בתחילה תקלות. תלה את מספרו הסידורי, 13. הישגו הניכר של אברהם קוריקמן בתחרות: הוא זכה במקום ה-13 במרוץ.

ייסורים בחלק התחתון. מעלה הגמדים, שהיה קטע קצר, לא דרש ממשתתפי המרוץ הת ניסו להשיג את שיווי המשקל באמצעות התרוממות רצופות מעל מושב האופנוע. ו פזורים לאורך הדרך, גרמו לרוכבים ייסורים בחלק התחתון של גופם. בתמונה, מתרומם ה

הנחלצים לחלק. האופנוע (מימין) נשאר תקוע. הסיבה: ייצור האופנועים לא הותאם לתנאי הפראיים של הר טבעי ותלול. אך, עזרה הדדית היתה אחד הדברים השכיחים שציינו את המרוץ. וכאשר ארעה תקלה לאחד האופנועים, נחלצו חבריו לחלץ אותו ממנה. זלמן רוטר, אופנוע מספר 1 (למעלה), שהשיג את המקום הרביעי בתחרות, הגיע הראשון אל מורד הבלהות, מוצל העצים.

